

Tình Yêu và Nỗi Nhớ

Nt. Anna Hiền Linh - MTGQN

(Chắc trên đời này không có gì có thể bù đắp được công ơn của cha mẹ và những người mà ta hằng yêu thương gắn bó... Chút tâm tình chia sẻ như một lời tri ân các bậc sinh thành đã một đời hy sinh quên mình để nuôi dưỡng con cái nên người mà nay đã ra đi vĩnh viễn...)

Trong cuộc đời chúng ta ít nhiều ai cũng đã một lần chứng kiến và trải qua cảnh chia lìa. Có những cuộc chia xa với những miền ký ức, có những cuộc chia xa với những vùng đất lưu giữ cả một thời thơ ấu; hay có những cuộc chia xa với một con người. Riêng tôi, tôi đã từng trải qua một cuộc chia lìa đầy tiếc nuối để rồi hôm nay cứ mỗi lần nhớ về cảm giác ngày ấy trong tôi như nghèn nghẹn trái tim và đong đầy nỗi nhớ thương.

Nhớ về cha, một người đáng kính đã ra đi để lại cho tôi một mẫu gương cao cả, một tấm lòng quảng đại thứ tha, một tinh thần hăng say, yêu thương và phục vụ gia đình trong tình Chúa và tình người, tình gia đình...

Cha! Tiếng gọi yêu thương ấy giờ đã không còn nữa, cha đã ra đi mãi mãi. Tuy hôm nay cha không còn hiện diện nhưng hình bóng và gương sáng của cha vẫn còn ghi dấu trong tâm hồn con. Con còn nhớ gia đình mình ngày ấy thấm đượm tình cha con, hạnh phúc có, buồn đau có và khó khăn vất vả cũng không thiếu... Những lúc như thế, cha như là chiếc cầu, chấp nhận chịu người khác giẫm lên để nối lại bến bờ yêu thương. Là gia đình nông thôn, lao động vất vả ngược xuôi nhưng chưa bao giờ cha để con thua kém bạn bè; nghèo về vật chất nhưng cha cho con cả một gia tài vững chắc về tinh thần. Cha là động lực, là sức mạnh và niềm vui cho con trong những lúc khó khăn. Cha tận tụy, chịu cực, chịu khổ, lên rừng, xuống ruộng, cày sâu, cuốc bẫm, dầm sương dãi nắng để lo cuộc mưu sinh cho gia đình. Cuộc sống của cha dường như không bị lệ thuộc vào tuổi tác, cha luôn sống vui và đồng hành với con

trong mọi công việc. Cha mong con được mạnh khỏe và bình an. Khi con bắt đầu bước vào trường đời, cha là người bạn trung thành với con trong suốt quãng đường dài. Con còn nhớ năm ấy khi con còn học tiểu học, tấm lưng cha là phương tiện đưa con đến trường trong những ngày mưa gió, đôi chân cha không biết mỏi mệt để đi với con đến trường mỗi ngày, ánh mắt cha dường như không muốn chớp khi đứng quan sát con nhảy nhót cùng chúng bạn trong sân trường, tình thương của cha không bao giờ vơi cạn, tâm hồn cha luôn luôn phấn khởi và tư tưởng cha luôn phong phú, cha có nhiều sáng kiến để làm động lực cho con trên đường đời, nhất là mỗi khi kết thúc học kỳ, phần thưởng cha tặng cho con có lẽ không khi nào quên được. Mỗi năm học cha đều ra mức giải thưởng: Học sinh giỏi là cha cho kẹo kéo, học sinh tiên tiến là bánh mì nướng làm từ củ mì. Vì thèm kẹo kéo cha làm nên cố gắng học thật giỏi để được ăn kẹo kéo.

Những ngày tháng tiếp theo trong cuộc đời, nhất là khi con đi học xa nhà, cha luôn dõi bước theo con từ việc học hành đến nơi ăn chốn ở. Con biết thời gian này gia đình khó khăn, điều kiện sinh hoạt nơi con học cũng rất phức tạp nếu không có ý chí để chán nản, bỏ cuộc nhưng bằng mọi giá cha bắt con phải đi học và không để hoàn cảnh làm nhụt ý chí, phá hủy tương lai. Vì thương con mà cha bất chấp tất cả, vượt qua tuổi tác để hy sinh cho con. Khi con bước vào cấp ba là lúc tuổi cha cũng bắt đầu “ngã bóng” nhưng cha luôn luôn đồng hành, lo lắng cho con. Khi con sống xa nhà mỗi tuần cha đạp xe 15 cây số để thăm, có lúc mỗi tuần đến 2 lần mà còn chở theo

gạo, đậu phộng, củi và những thứ khác để con có điều kiện sinh sống học tập. Cuộc sống xa nhà tự lập cũng không đơn giản với con, một cô gái nhà quê lên tỉnh, tất cả đều lạ lẫm và sợ hãi. Từ thầy cô, bạn bè, trường lớp, kiến thức và cảnh sống nhà trọ..., điều làm con ám ảnh nhất là bạn bè ở phố thường xuyên bắt nạt bạn bè thôn quê nên những ngày đầu đến trường đối với con là một gánh nặng, nhiều lúc muốn trốn học... Tất cả như đưa con vào một thế giới khác và phải mất rất nhiều thời gian để ổn định tâm lý. Cha là người bạn thân thiết nhất của con để con can đảm bước tiếp.

Những khi con muốn buông xuôi bỏ cuộc, cha là người đã chia sẻ, cảm thông. Lúc này cha vừa là anh, vừa là chị, đồng thời cũng là người mẹ cho con những lời khích lệ ngọt ngào nhất để mong con bắt đầu lại. Như đôi vai của Simon ngày xưa đã chia sẻ bớt gánh nặng Thập Giá và cùng Chúa vác Thập Giá đi đến đỉnh đồi Canvê. Đôi vai của cha đã gánh con đi vào đời bằng những hy sinh cực khổ mà cha đã dành cho con.

Thật đúng như triết gia Cicero từng nói: “Trên trái đất này, không có món quà nào ngọt ngào bằng tình yêu thương của người cha cho con mình”. Cha ơi! Giờ này cha đã đi xa nhưng tình cha dành cho con thì không bao giờ cạn. Khi con cất tiếng gọi “ba...ba” thì con đã chợt nhận ra tình cha dành cho con là tình của một người cha hiền hòa và đầy trách nhiệm. Hành trang cha chuẩn bị cho con là tình thương, lòng bao dung tha thứ, niềm tin và tình yêu gia đình mà cha đã

dành cho con. Có lúc cha là người mẹ cho con giấc ngủ bằng lời ru à ơi từ trái tim; có lúc cha là người bà đưa con vào giấc ngủ bằng những câu chuyện cổ tích thần tiên; đôi khi cha là người anh, người chị và là người bạn đồng hành cùng con trong cuộc sống... Bao yêu thương cha dành cho con chẳng lẽ không đủ để con nói lên một lời hay một câu yêu thương đáp lại tình cha sao? Con biết hôm nay cha không còn, cuộc sống của con từ rất lâu đã vắng bóng cha; con mất đi một chỗ tựa vững chắc mà bao nhiêu năm con tự hào với bạn bè và hàng xóm láng giềng. Làm sao con quên được hình ảnh của cha mỗi ngày công con đến trường trong những lúc mưa gió; cha còn đứng chờ con trước cửa lớp, cha cho con ngồi trên vai cha vì sợ con lội nước dơ chân khi đi qua con đường làng thôn quê lầy lội. Những ngày nắng đẹp cha công con đi hái trái dại ven đường, cha cùng con sánh bước trên con đường làng như hai người bạn cùng làng thân thiết. Những tháng năm con học gần nhà hầu như thầy cô giáo đều biết cha, không những biết mà còn quen thân. Vì thế những lỗi lầm con phạm ở trường không thể nào qua mặt cha được. Trước những kỳ thi, cha luôn thách thức con bằng những phần thưởng để mong con đạt được điểm cao. Quà cha cho con tuy đơn sơ bé nhỏ nhưng chưa đựng cả một chân trời yêu thương mà cha đã tích góp bằng cả tấm lòng của một người cha đầy trách nhiệm đối với gia đình và con cái. Cha ơi! Con còn nhớ rất rõ mùa đông năm ấy đang học con bị sốt cha đón con về sớm, công con trên vai cha nói: “Con à! Năm nay trời lạnh quá phải không con?”. Con biết cha đang nghĩ gì nhưng con chỉ im lặng. Cha nói tiếp: “Để mai mốt cha đem mấy ghim thuốc lá cha để dành hút trong năm ra chợ bán rồi mua cho con cái áo ấm”. Con chợt nhìn xuống quanh mình mới biết là mình không có áo ấm vậy mà bao mùa đông qua đi sao con chẳng thấy lạnh, và ngay lúc này con cũng không thấy lạnh. Hơi ấm của cha đã sưởi ấm con bao mùa đông giá rét, cha đã cho con hơi ấm của tình phụ tử, một hơi ấm mà dù khoa học có tiến bộ đến đâu cũng không thể có một phương tiện sưởi ấm nào có thể thay

thể được. Cha đã truyền cho con hơi ấm của tình gia đình, tình làng xóm, hơi ấm của niềm tin, tình yêu và cuộc sống. Cha đã cho con tất cả. Cha nghèo về vật chất nhưng cha đã cho con một gia tài rất lớn về tình yêu và cách sống của một con người. Cha là người gieo cho con niềm hy vọng, là trường học đầu tiên dạy con biết cách mến Chúa và yêu thương con người... Tình cha là thế đấy nhưng giờ thì:

Cha đi rồi ngày tháng cũng héo hon
Bao hồi tiếc làm mỗi mòn ký ức
Con chông chênh với nỗi niềm day dứt
Chữ thâm tình chia cắt nẻo trần gian.

Cha đi rồi theo mây khói dần tan
Con ở lại với muôn vàn thương nhớ
Đường âm dương câu hiểu thân đành lỡ
Cha đi rồi từng mảnh vỡ hồn đau.
(Trích nguồn: uct.edu.vn)

Cảm ơn cha đã cho con tình yêu và niềm tin trong cuộc sống để làm hành trang cho con trong suốt thời gian qua; và hôm nay trên hành trình con đi, có cha cùng song hành với con. Và con luôn tin rằng “Bên dưới nấm mồ là một phần của lịch sử”; vâng, một sự thật lịch sử đã diễn ra và để lại cho con một bài học đáng kính. Một bài học về tình yêu, sự hy sinh, phục vụ trong âm thầm và lặng lẽ theo con trong suốt cuộc đời để hôm nay trong con chỉ còn lại tình yêu và nỗi nhớ về cha.

Cầu chúc cho những ai còn cha mẹ hãy biết trân trọng những đôi tay run rẩy, những đôi chân không còn đứng vững, những đôi tai không còn nghe được và những đôi mắt không còn phân biệt ngày hay đêm nữa... nhưng chính những đôi tay, đôi chân, đôi tai và đôi mắt ấy đã đưa ta vào đời, đã nâng niu và dạy dỗ ta nên người như ngày hôm nay. ■

<http://conggiao.info/tinh-yeu-va-noi-nho-d-63874>

Hồng Phúc Chúa Ban

Lm. Biển Xanh

*Toàn xá ơn thánh gọi mời
Mọi người lãnh nhận Chúa Trời thương ban
Những ai chuẩn bị sẵn sàng
Tâm hồn thánh thiện bình an chan hòa.*

*Dù cho ta phải ở xa
Cách ly, bệnh viện, ở nhà, thành tâm
Ơn thánh tuôn đổ âm thầm
Tăng thêm nghị lực nẩy mầm tin yêu.*

*Dù cho dịch bệnh rất nhiều
Chung tay góp sức sớm chiều ủi an
Những ai gặp cảnh lầm than
Được ơn thánh hóa bình an xác hồn.*

*Tăng thêm nghị lực trí khôn
Bình tâm chiến đấu sinh tồn mai sau
Toàn xá ơn sủng tuôn trào
Vững tin phó thác khai mào hồng ân.*

*Cao niên bạn hữu xa gần
Một ngày ý nghĩa ân cần dựng xây
Ông Bà công đức cao dày
Đẹp lòng Thiên Chúa ngọt ngào cõi lòng.*

*Mọi người no thỏa ước mong
Tinh thần thể xác đợi trông từng ngày
Bình minh nắng ấm ban mai
Con dịch tan biến tương lai an bình. ■*

<https://gpcantho.com/hong-phuc-chua-ban-ngay-the-gioi-ong-ba-va-nguoi-cao-tuoi/>